

Dosarul nr. 3ra-1242/22
2-21152839-01-3ra-06122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. Gr. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

Î N C H E I E R E

18 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleh Moroz împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, împotriva deciziei din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 octombrie 2021, Oleh Moroz a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Biroului Migrație și Azil cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 14 septembrie 2021, de către Biroul Migrație și Azil, Direcției azil și integrare, a fost emis avertisment cu privire la încălcările din partea lui a Regulamentului intern a Centrului de Cazare pentru solicitanții de azil. Ulterior, la data de 15 septembrie 2021, a fost emisă decizia cu nr. 52/21C privind scoaterea din evidența Centrului de Cazare a sa.

Reclamantul a menționat că, până la emiterea deciziei cu nr. 52/21C din 15 septembrie 2021, a depus pe numele directorului Biroului Migrație și Azil, cerere prin care și-a expus poziția cu privire la avertismentul făcut la data de 14 septembrie 2021.

În continuare, a notat că a refuzat să fie supus unui diagnostic COVID-19 (test PCR sau altele) fără a avea careva simptome de COVID-19. Or, conform Convenției pentru protecția drepturilor omului și a demnității umane în ceea ce privește aplicațiile biologiei și ale medicinei și a Protocolului adițional la Convenție referitor la interzicerea donării ființelor umane ratificat prin Legea nr.1256 -XV din 19 iulie 2002, art. 2 – interesul și binele ființei umane trebuie să primeze asupra interesului unic al societății sau al științei, art. 4 – orice intervenție în domeniul sănătății, inclusiv cercetarea, trebuie să se facă cu respectul normelor și obligațiilor profesionale, precum și al regulilor de conduită aplicabile în speță, art. 5 – o intervenție în domeniul sănătății

nu se poate efectua decât după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză.

Reclamantul a specificat că, în temeiul Legii nr. 263 din 27 octombrie 2005 privind drepturile și responsabilitățile pacientului, (art. 1 alin. 2), intervenție medicală (act medical) orice examinare, aplicată pacientului cu scop profilactic, diagnostic. Tot, în art. 13 alin. (4) se prevede că pacientul are dreptul de a renunța la intervenția medicală sau de a cere încetarea ei la orice etapă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 6. Art. 6 alin. (2) lit. e) prevede că spitalizare și izolare obligatorie (carantina) a persoanelor afectate de infecții contagioase și a celor suspectate de vreo boală infecțioasă ce prezintă pericol social, dar acest lucru nu ar avea nimic să facă cu reclamantul, pentru că nu are nici unul din simptome COVID-19.

A afirmat că, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 263 din 27 octombrie 2005, intervențiile medicale de natură epidemică sunt în mod clar legate de intervențiile medicale cu risc crescut. Sondele și runde testelor PCR în sine, ținând seama de realitățile fabricării lor, pot fi contaminate. De asemenea, pot da rezultate false din alte motive, cu toate consecințele și responsabilitatea care rezultă (în special, un risc ridicat pentru o persoană sănătoasă într-un spital de a se infecta cu COVID-19 într-o formă severă).

În această ordine de idei, a mai invocat și dispozițiile art. 3, 5, 6, 10, 17, 20, 21, 36, 93, 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Reclamantul a susținut că, în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, prevăzută de art. 42 din Legea nr. 270, cât și argumentarea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 din Legea nr. 270.

Reclamantul Oleh Moroz a solicitat anularea deciziei nr. 52/21C din 15 septembrie 2021 cu privire la scoaterea din evidența Centrului de cazare al Biroului Migrație și Azil, cu obligarea dispunerii cazării sale în Centrul de cazare al Biroului Migrație și Azil.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de către Oleh Moroz.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, la 20 decembrie 2021 a depus cerere de apel nemotivată, iar la 15 martie 2022 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției, instanțele ierarhic inferioare au menționat că Oleh Moroz a încălcat prevederile Regulamentului Centrului de cazare, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.1023 din 28 decembrie 2012, fapt ce întemeiat a condus la emiterea deciziei cu privire la scoaterea din evidența centrului de cazare al Biroului Migrație și Azil.

În condițiile date, instanțele de judecată au concluzionat că temeiuri de anulare a actului administrativ contestat la caz nu se atestă.

La data de 2 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam a depus recurs nemotivat împotriva deciziei

din 16 august 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se rețin următoarele considerente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

La rândul său, art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, reglementează expres că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În conformitate cu art. 97 din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

În temeiul art. 109 din același cod, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Totodată, conform art. 98 alin. (1) din Codul administrativ, dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art. 45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia.

Prin prisma normelor enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că decizia motivată a instanței de apel a cărei casare a fost solicitată în prezentul recurs nemotivat a fost notificată reprezentantului recurentului – avocatul Alexandru Adam, la data de 20 octombrie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție/livrare anexat la materialele dosarului (f.d.110).

Coroborând normele legale precitate, se constată că începutul curgerii termenului de depunere a motivării recursului este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării deciziei, adică ziua de 21 octombrie 2022, iar ultima zi fiind data de 21 noiembrie 2022 (zi de luni).

Distinct acestor circumstanțe, recurentul și reprezentantul acestuia nu și-au executat obligația procesuală pozitivă și nu au depus motivarea recursului la Curtea Supremă de Justiție.

Sub aspectul dat, completul specializat învederează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea hotărârii contestate.

În speță, însă, recurentul Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam nu s-a conformat prevederilor legale și a formulat o simplă cerere de recurs, fără a evidenția memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la simpla manifestare a dezacordului față de soluția pronunțată de instanța inferioară.

Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac. Or, în recurs nu este suficientă simpla expunere a dezacordului cu soluția instanței judecătorești, ci este necesară motivarea cu indicarea temeiurilor de ilegalitate pe care se întemeiază calea de atac, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de instanța inferioară, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat un act judecătoresc neîntemeiat. Condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate instanței inferioare, cu expunerea argumentată a criticilor în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Împrejurările descrise supra evidențiază caracterul echivoc al recursului, deoarece recurentul fiind interesat în soarta soluționării prezentului recurs, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță, prin depunerea unui recurs motivat, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, în caz contrar intervenind uno ictu aplicarea, cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul articolului 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Imperios este că certitudinea legală impusă regulilor procedurii în contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

În acest sens este relevantă și jurisprudența CtEDO, în care Înalta Curte a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Ponomaryov c. Ucrainei, 3236, hotărârea din 3 aprilie 2008).

Din considerentele expuse și având în vedere că Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam nu a depus motivarea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Oleh Moroz, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu